

Φυγάδες προς την Ελλάδα - Η ιστορία των αδελφών Παπαγιάννη από τους Γεωργουτσάτες

/ Ομογένεια

Έχουν περάσει 2 χρόνια από το περίφημο «άνοιγμα» της Κακαβιάς όπως το διατυμπάνιζε ο Υπεξ του ΠΑΣΟΚ. κ. Παπούλιας, το οποίο τάχα, θα βελτίωνε την κατάσταση των Βορειοηπειρωτών και θα μπορούσαν να επικοινωνούν με τη Μάνα Ελλάδα....Αμ δε,...τίποτε δεν άλλαξε, απεναντίας συνέχιζε το στυγνό καθεστώς του Αλία καλά να κρατεί...Αυτό το απεδείκνυε η πορεία θανάτου πολλών φυγάδων που κατάφεραν να περνούν τα ηλεκτροφόρα σύρματα. Για πρώτη φορά στις **23 Δεκεμβρίου 1987** κατάφεραν και γυναίκες να περάσουν στην Ελλάδα (φωτό άρθρου), **οι δυο αδερφές Γεωργία και Κλεοπάτρα Παπαγιάννη 21 και 23 ετών από Γεωργουτσάτες**. Στην συνέντευξη τύπου που έδωσαν στα γραφεία της Σ.Φ.Ε.Β.Α. στην Αθήνα λίγες εβδομάδες αργότερα περιέγραψαν με συγκλονιστικό τρόπο την περιπετειώδη φυγή τους μέσα στα χιόνια με το δηλητήριο έτοιμο....., καθώς και τα πάνδεινα που περνούσαν στον σοσιαλιστικό «παράδεισο» της Αλβανίας, αιτία που τους ανάγκασε μέσα στο χειμώνα να αφήσουν συγγενείς και με κίνδυνο της ζωής τους να περάσουν στην Ελλάδα. Από όσα είπαν τότε, αξίζει να θυμηθούμε κάποια ενδιαφέροντα....

Α. Το καθεστώς πριν διαφύγουν, επειδή έκαναν το λάθος να ρωτήσουν άνθρωπο της περιοχής για τα μέρη απ' όπου σκέφτονταν να φύγουν, αφού τις «περιποιήθηκαν» στο Sigurimi, τις ζήτησαν να κατασκοπεύουν τον Έλληνα

υπάλληλο των ελληνικών ταχυδρομείων ο οποίος τρεις φορές την εβδομάδα έκανε το δρομολόγιο Γιάννενα – Αργυρόκαστρο για να πάρει την αλληλογραφία. Επειδή δεν μπορούσαν να κάνουν αλλιώς, τους περίμενε άλλωστε η εξορία, όταν τον συνάντησαν, του ζήτησαν κάποιες συγκεκριμένες πληροφορίες, εκείνος πρόθυμα τις έδωσε ο άνθρωπος. Μίλησαν στην συνέχεια στην Ασφάλεια, κι εκεί αποκαλύφθηκε ότι οι Αλβανοί γνώριζαν τα πάντα για τον υπάλληλο και όπως οι ίδιοι ομολόγησαν στις κοπέλες, «...τα μάθαιναν από δικούς τους ανθρώπους στα...Γιάννενα»δυστυχώς. Την τελευταία φορά που το πράγμα του χαφιέ είχε γίνει αφόρητο, ζήτησαν από τον έλληνα υπάλληλο να τις πάρει μαζί του...αλλά εκείνος αρνήθηκε γιατί «....τινάζουν και τα καθίσματα ακόμα του αυτοκινήτου στα σύνορα και ελέγχουν τα πάντα, δεν μπορώ».

Β. Όταν δραπέτευσε ο αδερφός τους Βαγγέλης το 1977 σε ηλικία 14 ετών με έναν συνομήλικό του και πήγε αμέσως στο Τέξας, το Sigurimi υπέθεσε ότι όλο αυτό το είχε κανονίσει η Αθηνά Στούπη, η αδερφή της γιαγιά τους, η οποία πέθανε νεώτερη και άφησε την κόρη της και μητέρα των κοριτσιών Μαριάνθη να την μεγαλώσει η αδερφή της Αθηνά, καθιστώντας την έτσι πραγματική γιαγιά των κοριτσιών. Η Αθηνά υπηρετούσε σε έναν μεγαλογιατρό που είχε αδέρφια στην Αμερική και επικοινωνούσαν και έτσι ήξερε το θέμα. (Φωτό), (γραπτή μαρτυρία Θ.Π.)

Από συνέντευξη Κλεοπάτρας Παπαγιάννη Ιανουάριος 1988

«.....Μόλις έφυγε ο αδερφός μας το 1977 το σπίτι μας ήταν διαφορετικό από τα άλλα του χωριού. Λεγόμασταν με μία λέξη: Θιγμένοι. ήμασταν μία οικογένεια εναντίον του κόμματος. Εγώ ήμουν μικρή 12 χρόνων και η αδερφή μου ήταν 10. εμένα ήρθε η Αστυνομία στο σπίτι με πήρε και με πήγε κάτω, μου έκαναν ανακρίσεις, άσχετο εγώ που δεν καταλάβαινα τίποτε, μου άλλαζε τη γνώμη και μου έλεγε πότε έφυγε ο αδερφός; εσύ ήξερες; άσχετο εγώ που δεν ήξερα τίποτα. Και με ανάγκαζαν να έγραφα ότι ήξερα. Μετά από τούτο εδώ πήραν την μάνα μου, πήραν τον πατέρα μου, αυτοί δεν ήξεραν τίποτα, σχεδόν απολύτως τίποτα. Μετά πήραν την γιαγιά μου γιατί εκεί ο αδερφός μου κοιμόταν πολλές φορές, δεν ερχόταν σπίτι. Πήγαν στην γιαγιά και την ανάγκασαν να τους πεί ότιήξερε, ήξερε που πάει και γιατί έφυγε, της έκαναν πολλές ανακρίσεις και την ανάγκασαν ύστερα και της είπαν ότι αύριο να έρθει στο Αργυρόκαστρο και θα σου βάλουμε (το ρεύμα) στο κεφάλι της είπαν ... να μαρτυρήσεις. Αυτή φοβήθηκε κι έκανε μία τραγική πράξη στον εαυτό της. Πάει σπίτι και με τον φόβο που είχε στην καρδιά, αλείφτηκε με πετρέλαιο και κάηκε. Τραβήξαμε πολλά, πάρα πολλά ως την τελευταία ώρα που κινήσαμε να φύγουμε.....».

Η ΑΥΤΟΠΥΡΠΟΛΗΝΗ ΗΡΕΪΔΑ ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΔΕΡΦΕΣ: ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ

Πρὶν αὐτὴν ἐμφανίσταται τὸ κομμουνιστικὸν καθεστὺς ἐν
Ἀθينا ἢ ΑΘΗΝΑ ΣΤΟΥΠΗ αὐτὸς Γεωργιανός, ὑπερλαϊκὸς καὶ
καὶ ὁμοῖον μεγαλματὸς τῆς Κλέως Δρόσου, αὐτὸς ἔχει καὶ ἀδελφὰ
ἐν τῇ Ἀμερικῇ.

Ἡ ἀδελφὴ τῆς ΑΘΗΝΑΣ ἀπὸ τὴν ἀπὸ τῆς καὶ ἀδελφῆς καὶ
καταγίνεσθαι τὴν ὁμοφυλὶ καὶ τῆς, ὁμοφυλὶ καὶ ἀδελφῆς, ἔκλειπται τὴν
ἐκείνην καὶ καὶ τῆς καὶ ΑΘΗΝΑ καὶ τῆς.

Ἡ ΜΑΡΙΑΝΘΗ ἀρροχὸς ἀνεκρίετο μετὰ τὴν ΑΝΑΣΤΑΣΗ
ΠΑΠΑΓΙΑΝΗ, αὐτὸ ἀπὸ τῆς τῆς καὶ καὶ τῆς καὶ τῆς
ΔΡΑΓΓΕΛΗ, ὁ ὁποῖος ἐκ τῆς (13-14) ἐστὶν καὶ ἐστὶν καὶ τῆς
δραστηριότητος ἐν τῇ ΕΛΛΑΔΑ καὶ ἀπὸ τῆς ἐκείνης ἐκείνης ΑΜΕΡΙΚῃ.

Τὸ γεγονός αὐτὸ τῆς τῆς ἐκείνης ὁμοφυλὶ καὶ τῆς
τῆς ἐκείνης τῆς ἐκείνης, τῆς ἐκείνης καὶ τῆς ἐκείνης
Ἀρχιστὸς ἢ κομμουνιστικὸς ἀπὸ τῆς τῆς καὶ τῆς

καὶ τῆς ἐκείνης τῆς, καὶ καὶ τῆς τῆς ἐκείνης καὶ τῆς
τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς

ὅσον ἢ ἀπὸ τῆς ἐκείνης ὁμοφυλὶ καὶ τῆς καὶ τῆς
ΑΜΕΡΙΚῃ, ὁμοφυλὶ καὶ τῆς ἐκείνης τῆς ἐκείνης ἐκείνης

ἢ καὶ τῆς ΑΘΗΝΑΣ.

Ἐκείνη καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς
ἐκείνης ἢ ἐκείνης τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς

Ἐκείνη τῆς ἐκείνης τῆς ἢ ΑΘΗΝΑ καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς
καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς

τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς
τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς

τῆς ἐκείνης καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς
καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς

τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς
τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς

τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς
τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς

τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς
τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς

τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς
τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς

τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς
τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς

τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς
τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς

τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς
τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς